

సంకల్పవికల్పము

రాణి } అక్కచెల్లెండు
 వాణి }
 గరళ: వారి స్నేహితురాలు
 తులనమ్మ: వారి మేనత్త.
 (స్థలం: సుందర రామయ్యగారి
 మేడలో రాణి గది)

తుల: మళ్ళీ మళ్ళీ నీకు చెప్పా
 ల్లిన అవసరంలేదు రాణీ! శుక్ర
 వారం సాయంత్రం ఆరింటికల్లా
 నువ్వు, వాణి మా యింటిదగ్గర
 హాజరుకావాలి.

రా: అదికా దత్తయ్యా...
 తుల: కాదు గీదంటే ఒప్పుకునే
 మనిషే నా రాణీ మీ తులన
 మ్మత్తయ్య! ఒకవేళ నేనూరుకున్నా
 మీ మామగా చూసుకోరు.

రా: మామయ్య సాధారణంగా
 దేనికి ఒప్పుకోడులే అత్తయ్యా!

అతనికంటే మనుడు
 అక్కడ వెతికేడు. ఎక్కడా కన
 బడలేదు. గడ్డిమేటిలో వుంటాడని
 ఎద్దుమెడలో గంటవిప్పి తన మెడలో
 కప్పుకుని గడ్డిమేటిచుట్టూ తిరిగేడు.
 “ఏమిటి ఇలా తిరుగుతూండ”ని
 భీముడు బుర్ర ఇవతలకి పెట్టి
 చూశాడు. గబుక్కున వాణ్ణి పట్టు
 కుని ఇవతలకు లాగేడు భీముడు.

“హరిసీ...” అంటే హరిసీ అను
 కుని అడబ్బు ఇద్దరూ గమంగా
 వంచుకుని హాయిగా వున్నారు.
 అతనికంటే అతను ఘనుడు!! ★

[ఒకానొక సంస్కృత కథ
 ఆధారంగా]

కానీ నువ్వు అలాగే పట్టుబట్టి
 కూచుంటే ఎలాగ? మా పిన్ని
 కూతురు తెలుసుగా నీకు, విమల,
 అది శుక్రవారం వస్తానని జాబు
 వ్రాసింది. వస్తే సినిమా కెళ్ళా
 అంటుందో ఏమిటో!

తుల: మరేం ఫరవాలేదులే
 రాణీ! విమల వస్తే దాన్నీ మా
 యింటికి తీసుకురా. చూచి చాల
 రోజులయింది (లేస్తూ) మరి నేనిక
 చెల్తాను రాణీ! ఈ పాటికి మీ
 మామయ్య ఆఫీసునుంచీ వచ్చి
 వుంటారు.

మధురాంతకం రాజారాం

రా: సరే అత్తయ్యా!
 తుల: మరి శుక్రవారం
 సాయంత్రం?

రా: రాక తప్పదు అదా
 అత్తయ్యా!

తుల: అదీ మంచివాళ్ళలక్షణం.
 వెళ్తున్నాను రాణీ! వాణి ఎక్క
 డుందో కనపడ్డం లేదు. తప్ప
 కుండా రమ్మన్నానని చెప్పా. (నిమ్మ)
 మిస్తుంది)

రా: (తోపలికి చూస్తూ) అమ్మా!
 అమ్మా!

వా: (తలుపుచాటునించీ వస్తూ)
 అమ్మ తోట్లోకి వెళ్ళింది.

రా: మనల్ని అత్తయ్య పిండుకు
 రమ్మంది.

వా: విన్నాను, విన్నాను.
 అక్కయ్యా! అత్తయ్యగారి విండు
 కొక నమస్కారం. నాకు వేరే
 పనుంది.

రా: అదేమిట! ఆవిడ నిన్ను
 తీసుకునిరమ్మని మరిమరి చెప్పి
 వెళ్లింది.

వా: అవునమ్మా అక్కా! అంతా
 విన్నాను.

రా: మరి రానంటున్నావే!

వా: ఎలా వస్తాను! నాన్నగారు
 శుక్రవారం సాయంత్రం ఘస్టుజోకి
 రెండు టికెట్లు తెచ్చియిచ్చారు.
 మళ్ళీ శనివారం చూడాలంటే
 చూడలేం అక్కయ్యా! శుక్రవారం
 తో ఆఖరు.

రా: బనా యిప్పుడేం చేయా
 అబ్బా!

వా: చేయడానికేమింది! విందుకు
 రావడానికి వీల్లేదని అత్తయ్య కొక
 కబురు పంపించు. హాయిగా యిద్ద
 రమూ వెళ్ళి సినిమా చూచొద్దాం.

రా: వద్దు వాణీ! బాగుండదు.
 అత్తయ్య కోప్పడుతుంది.

వా: అత్తయ్య కోప్పడుతుందని
 సినిమా ప్రోగ్రాం వదలుకుంటామా!
 బాగుంది. వెనుకటి కేవరో నీలాటి
 అమ్మాయి ఇలాగే సిరికత్త మోకా
 లడ్డిందట!

రా: సినిమా పోతే పోయిందిలే
 వాణీ! మనం విందుకే వెళ్దాం.

గరళ: (ప్రవేశిస్తూ) ఏమిట
 రాణీ! పెద్ద కైలమాలో పడ్డ
 ట్టున్నారు.

బొమ్మల పెళ్లి

శ్రీ హరి

రండమ్మ రండమ్మ రారండి! రండి!
బొమ్మలకు పెళ్ళిళ్ళు చేదాము రండి!

చెల్లాయి తెచ్చింది మల్లెపూదండ
ళశిరేఖ తురిమింది తలలోన పూలు
శాంత కట్టిం దదిగొ బంతిపూదండ
సీత తొడిగిందండి చెంగాని రవిక
జలజ తీసుకువచ్చె జడగంట గుత్తి
నిలు వెల్ల వెల్లతో నిండిపోయింది.

రండమ్మ రండమ్మ రారండి! రండి!
బొమ్మలకు పెళ్ళిళ్ళు చేదాము! రండి!

ముస్తాబు చేశాము పెళ్ళికూతురికి
పీటపై నున్నాడు వరుడు చూడండి
ఊదరా తమ్ముడూ! ఊదరా బూరూ!
సీతమ్మ బాబాలు వాయిం చవమ్మ!
తుమ్మకం డెవ్వరూ పుణ్యముంటుంది!
అక్షతలు జల్లండి అమ్మలక్కల్లార!
కట్టవే కాంతక్క తాళి మెడలోన
జరిగిపోయిందమ్మ బొమ్మలకు పెళ్ళి
ముత్యాల పల్లకిలో కూర్చుండబెట్టి
ఊరేగి రండమ్మ ఊరెల్ల మీరు.

రండమ్మ రండమ్మ రారండి! రండి!
బొమ్మలకు పెళ్ళిళ్ళు చేదాము రండి!

పోతున్నారని ఉపన్యాసవర్షం కురి
పించేస్తుంది.

రా: ఐతే వాణీ! నువ్వు దోపకి
వస్తున్నానన్నమాట! మన సినిమా
ప్రోగ్రాం కాన్సలయినట్టేకదూ!

వా: మరేం చేయవే అక్కయ్యా!
తులనమ్మత్ర నోటికి భయపడని
వారు ఈ ప్రపంచంలో ఎవరున్నారు
గనుక!

నరళ: ఐతే టిక్కెట్ల నోసారి
యిలా పారేయండి నేనూ, మా
అమ్మ మీ పేరు చెప్పకుని సినిమా
చూచొస్తాం.

వా: ఐనా నీకింత దురాశ తగదే
నరళా! 'దు రా శ దూఃఖమునకు
చేటు' అని వినలా!

రా: ఇంకలో దురాశ ఏముంది?
మనం ఎలాగూ సినిమాకి వెళ్ళడం
లేదు. మరి టిక్కెట్లనేం చేసు
కుంటాం? నువ్వు తీసుకెళ్లు నరళా!

వా: మరి సినిమాకి వెళ్ళొచ్చి
మాకు కథ చెప్పాలి నరళా! మేము
నీకు అత్తయ్యగారింట్లో విందుల
తాలూకు పిండివంటల్ని గురించి
చెబుతాంలే మరి!

* * *

(శుక్రవారం సాయంత్రం మూడు
గంటలకు అదేదోట)

వా: (లోతులికి వస్తూ) ఇంకా
తల దువ్వుకోడమే వూర్తిగాకదా తే
ఎలాగే అక్కయ్యా! అమ్మా నాన్న
గారికోసం టిక్కి చేసిపెట్టి వెళ్ళ
మంటోంది. వంటలక్క ఈరోజు
సెలవు తీసుకుంటుంది.

రా: అయిపోయిందిలే నువ్వు
వెళ్లిపోయి రాజెమ్! ఏదునిమిషాల్లో
వస్తాను... అరరే, నరళ వస్తాండే!

వా: సినిమాకి వెళ్లే ఆడంబర
మేమో, ఎప్పుడూలేంది సాటిక

సంకల్ప వికల్పాలు

రా: పడకేం చేస్తాం. నాన్న గారు నిరాకరిస్తే ఆవిడ ఊరికే విడిచి
సినిమా కని టిక్కెట్లు తెచ్చి పెట్టడు.

వా: కనిపించిన ప్రతిమనిషి

యిచ్చారు. అత్తయ్య అదేరోజున... తోనూ, ఈకాంపు పిల్లలు బొత్తిగా

వా: అదేనమయాన్ననికూడా తొందరగా వాళ్లని ఖాతరు చెయ్యడం

చెప్పి. విందు కాహ్వానించింది. పెద్ద వాళ్లని చదివీ చదివీ వాళ్లు చెడి

సిల్కు ధరించే శాకు అమ్మాయి గారు! రా అమ్మా సరళా! అప్పుడే సినిమాకి తయారైపోయావన్న మాట!

సర: దర్మిడుడి తలగడగను పోతే ఏం కురుస్తుందో తెలియదా వాణీ!

వా: ఎందుకు తెలియదు! వడ గండ్లవాన కురుస్తుంది.

సర: అలాగే అయింది నావని. మా అమ్మ ససేమిరా సినిమాకి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకోలేదు. అక్కడక్కడో గుడిలో రామాయణ కాలక్షేపమట! అదీ ఈ రాత్రితో ఆఖరు. కడపటికి యిద్దరమూ అక్కడికి వెళ్ళడానికి నిర్ణయం జరిగింది.

రా: మరి టిక్కెట్లు?

సర: ఆవిషయమే చెబుదామని వచ్చాను. టిక్కెట్లు మా నాన్న గారు తీసుకున్నారు.

రా: పోసీలే, ఆయనై నా చూచి రాసీ!

సర: తొందర పడుతున్నావు రాణీ! మా నాన్న గారికి సినిమాలకీ జన్మనిరోధం. ఆయన గారు టిక్కెట్లను భద్రంగా ఆయన ప్రాణస్నేహితులు రామచంద్రంగారికి అప్పజెప్పారు.

రా: ఏమిటి!

వా: సరళ నాన్న గారు టిక్కెట్లను మన రామచంద్రం మామ గారికి యిచ్చే శారన్నమాట!

రా: ఇంట్లో విందు పెట్టుకుని ఆయన సినిమా కెలా వెళ్తాడు వాణీ?

వా: అదే నాకూ తెలియడం లేదు.

(ఫోను మోగుతుంది)

రా: బహుశా తులసమ్మత్తే

అయివుండలి... (ఫోను దగ్గరికి వెళ్ళి రిసీవర్ తీసుకుంటూ) హాల్లో... ఎవరు?... రామచంద్రం మామయ్య! ఏం మామయ్యా? ... అత్తయ్య ఒంట్లో బాగుండడం లేదూ!.. ఈరోజు విందు లేదన్నమాట! సరే... అలాగే!

వా: కథ అడ్డం తిరిగింది. అక్కయ్యా! తులసమ్మత్తంటే ఏమనుకున్నావో మరి! అఖండు రాలు. నేను గుండెపైన చేయి వేసుకుని బల్లగ్రుద్ది చెబుతాను. తులసమ్మత్త నిశ్చేపంలా వుంటుంది. ఇదంతా వాళ్లు సినిమాకి వెళ్ళడానికి చేసుకున్న ఏర్పాటు.

సర: అంతే అయివుంటుంది.

రా: అయివుంటుం దేమిటి! చదువుకోలేదుగానీ లేకుంటే తులసమ్మత్త రాజ్యాలేలుతూ వుండవలసిన మనిషి.

వా: వాళ్లు మనల్ని బుట్టలో వేసి సినిమా చూచి రావాలనుకుంటున్నారక్కయ్యా!

రా: అదేలా కుదురుతుందో నేనూ చూస్తాను.

వా: ఏంచేస్తావు?

రా: మరేంలేదు. (ఫోను దగ్గరికి వెళ్ళి రిసీవర్ చేతికి తీసుకుని) ఒక చిన్న చిట్కా... వన్ సిక్కు ఫోర్ నాట్ స్లీప్... హలో తులసమ్మత్తా! నేనే రాణిని! ఒంట్లో ఎలా వుండత్యయ్యా? అయ్యయ్యో! నీ వజ్ర కాయానికి ఈ కష్టం రాజలిసిందికా దత్తయ్యా!... మరేంవరవా లేదులే... నేనూ, వాణి పస్తుపో చూచి రావాలనుకుంటున్నాం... శ్రీ ప్యాసులు దొరికాయి... ఏమిటి... అలాగా...

(రిసీవర్ క్రిందపడ వేసి) హతోస్సి, హతోస్సి.

వా: ఏమైందక్కయ్యా!

రా: మనం పొరబడ్డామే వాణీ!

వా: ఎందుకూ?

రా: ఎందుకేమిటి? తులసమ్మత్తకు నిజంగానే ఒంట్లో బాగున్నట్టులేదు. టిక్కెట్లు మనకిచ్చి పంపాలనుకుందట. ఇంతలో నేను మనం అదేసినిమానికి వెళ్తున్నట్టు చెప్పానా, ఆవిడ "అయితే మీరు వెళ్ళండి. టిక్కెట్లు నేను మా పొరుగుంటి కమలమ్మగారికిచ్చి సినిమా చూచి రమ్మంటాను" అంది.

వా: ఓ మైగాడ్! కథ బెడిసి కొట్టింది.

సర: రాణీ అండ్ వాణీ! మీరూ, నేనూ మా అమ్మ, మీ తులసమ్మత్త, రామచంద్రం మామయ్య అందరమూ మూకవుమ్మడిగా దురదృష్టవంతులం. అదృష్టమంటే ఆ కమలమ్మగారిది.

వా: పోసీలే సరళా! మేమిద్దరం కూడా నీ పేరు చెప్పుకొని ఆ రామాయణసత్కాలక్షేపానికి హాజరకాతాం.

(తెర)

మీ కుటుంబము మీరు ఎండే ఆహార మందలి పుష్టికరమైన పదార్థముల నిన్నిటిని పొందుచున్నారా? ఆహారమందిలి పుష్టికరమైన పదార్థములను సరియైన వంతు పద్ధతులు ఎట్లు కాపాడగలవో తెలిపే ఉచిత కరపత్రము కొరకు వ్రాయండి: డాక్టర్ ఎడ్యుయిజరీ సర్వీస్, పోస్టుబాక్స్ 858, బొంబాయి 1. HVM. 269-722